

ρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἦν 8
 οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ
 γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύ-
 ρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ ὀφθαλμοὶ οὐκ 9
 εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου
 οὐκ ἀνέβη, ἀ⁵ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν
 αὐτόν. ἡμῖν δέ⁶ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε⁷ διὰ τοῦ πνεύ- 10
 ματος αὐτοῦ⁸. τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ
 βάθη τοῦ Θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ 11
 ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν
 αὐτῷ; οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν⁹, εἰ μὴ
 τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ 12
 κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ,
 ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. ἀ¹³
 καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
 λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου¹⁰, πνευ-
 ματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄν- 14
 θρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ·
 μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι
 πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρί- 15
 νει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; 16
 ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν III.
 ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς¹, ὡς νηπίοις ἐν
 Χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ² οὐ βρῶμα· οὕτω 2
 γὰρ ἠδύνασθε, ἀλλ' οὐτε³ ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ 3
 σαρκικοὶ ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ
 διχοστασίαι⁴, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον
 περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι 4

⁵ ὅσα
 αὐτοῦ
³ om. καὶ

⁶ Marg. γὰρ
⁹ ἔγνωκεν
³ οὐδὲ

⁷ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς
¹⁰ om. Ἁγίου
¹ σαρκίνοις
⁴ om. καὶ διχοστασίαι

- Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί⁵
⁵ ἔστε; τίς⁶ οὖν ἐστὶ Παῦλος,⁷ τίς⁶ δέ⁸ Ἀπολλῶς,⁹
 ἀλλ' ἢ¹⁰ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ
⁶ Κύριος ἔδωκεν;¹⁰ ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν,
⁷ ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡὔξανε. ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι,
⁸ οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. ὁ φυτεύων
 δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν
⁹ λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. Θεοῦ γὰρ ἔσμεν
 συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε.
¹⁰ Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς
 σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα¹¹, ἄλλος δὲ ἐποι-
 κοδομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ.
¹¹ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ
¹² τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ¹² Χριστός. εἰ δέ
 τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον¹³ χρυσόν,
 ἄργυρον¹⁴, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,
¹³ ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα
 δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου
¹⁴ τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι¹⁵ τὸ πῦρ¹⁶ δοκιμάσει. εἴ τις
¹⁵ τὸ ἔργον μένει¹⁷ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται. εἴ
 τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς
 δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός.
¹⁶ Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔστε, καὶ τὸ Πνεῦμα
¹⁷ τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
 φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ
 ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
¹⁸ Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς
 εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα
¹⁹ γένηται σοφός. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου

⁵ οὐκ ἄνθρωποι ⁶ τί ⁷ (ν) Ἀπολλῶς; ⁸ (δέ) add ἐστι
⁹ Παῦλος; ¹⁰ om. ἀλλ' ἢ (...ἔδωκεν.) ¹¹ ἔθηκα ¹² om. ὁ
¹³ om. τοῦτον ¹⁴ χρυσίον, ἀργύριον ¹⁵ (Marg., ὁποῖόν
 ἐστι,) ¹⁶ add αὐτὸ ¹⁷ μενεῖ

μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι. γέγραπται γάρ, Ὁ
 δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.
 καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ²⁰
 σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ²¹
 ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε ²²
 Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε
 θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν
 ἐστιν¹⁸, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ. ²³

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας IV.
 Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. ὁ δὲ ¹ ²
 λοιπόν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις
 εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ³
 ἀνακριθῶ, ἣ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ
 ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ⁴
 ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με
 Κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ⁵
 ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ
 σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν·
 καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ.

Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ ⁶
 Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ
 ὃ² γέγραπται φρονεῖν³, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς
 φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; ⁷
 τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί
 καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ⁸
 ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ
 ὀφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμ-
 βασιλεύσωμεν. δοκῶ γὰρ ὅτι⁴ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ⁹
 ἀποστολούς ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι
 θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις,⁵ καὶ

¹⁸ *om.* ἐστιν¹ ὦδε,² ἃ³ *om.* φρονεῖν⁴ (γάρ,) *om.* ὅτι⁵ *Marg. om.*,